Wavoc Waverse

“Drive in de club houden in ruil voor laag lidgeld”

Wavoc Waverse behaalde het voorbije seizoen drie sterren bij het Jeugdsportfonds. Voldoende redenen om eens langs te gaan en de vereniging in de kijker te plaatsen. Voorzitter Rudi Jans nam de uitdaging onmiddellijk aan om samen met zijn medewerkers hun clubwerking voor te stellen.

Het verhaal van de voorzitter

‘Mijn volleybalverleden is een beetje bizar. In mijn humaniorajaren speelde ik wel met de schoolploeg volleybal maar nadien ben ik snel overgestapt naar het voetbal. Zeventien jaar geleden startte ik evenwel terug met volleybal. Het werd competitie bij Wavoc. Elke ploeg was verantwoordelijk voor het organiseren van een clubactiviteit, wat maakte dat je snel was geïntegreerd bij de club. Naast het aanbieden van volleybal gaf de club me ook heel wat sociale contacten.

Nadien zijn de dochters beginnen volleyen bij de jeugd. Volleybal vulde al snel het weekschema met in de week trainen en in het weekend match spelen en supporteren voor de dochters.

Zo raakte ik snel betrokken bij de organisatie van de club. Het eerste engagement was als trainer van een gewestploeg, daarna penningmeester en nu sinds één jaar voorzitter.

Wavoc is een club waar spelvreugde op de voorgrond staat. Daarnaast proberen we een kwalitatieve jeugdopleiding te voorzien. Onze jeugdcoördinatoren doen uitstekend werk. Ze hebben een jeugdbeleid uitgewerkt, motiveren onze eigen spelers om trainingen te geven, betrekken de ouders bij het volleybal. Ook de doorstroom naar de senioren begint zichtbaar te worden.

Doordat de activiteiten worden georganiseerd door de ploegen kunnen wij ons als bestuur toeleggen

Volley Magazine is een uitgave van de Vlaamse Volleybalbond vzw

op de verdere uitbouw van onze club. Het vinden van trainers is elk jaar een moeilijke opdracht. Ook het vinden van scheidsrechters en sponsors blijft een permanente uitdaging.

De 'onzichtbare' onmisbare kracht in het clubleven

Wavoc uit Onze-Lieve-Vrouwe Waver in de schaduw van Mechelen is een familieclub. Vaak wordt er om te lachen wel eens gesproken over "de club onder de kerktoren".

Familie staat bij ons naast de sportieve prestaties zeker even centraal… Ondanks het feit dat wij niet kunnen rekenen op de grote sponsordeals, houden wij bewust het lidgeld laag om zo voor elk individu uit de maatschappij de kans op sporten te geven. In ruil hiervoor vragen wij natuurlijk dan iets meer om de drive in de club te houden. '

'Je hebt de zichtbare personen, de bestuursleden, die hier een groot

'Elke ploeg was verantwoordelijk voor het organiseren van een clubactiviteit wat maakte dat je snel was geïntegreerd bij de club'

steentje aan bijdragen, maar even goed heel veel onzichtbare vrijwilligers die elke keer het beste van zich zelf geven.

Het zijn de kinderen die zich een zaterdag per jaar van deur naar deur slepen om wafels te verkopen, het zijn de kookouders op de clubweekends, de tappers in een sportpaleis, de organisatoren van diverse evenementen, de ouders en leden die naar onze kaas-en wijnavond komen, de papa's die zich verrijken met de bieren van het leven op onze beursavond of de trainers die zich haast belangeloos inzetten om spelers en speelsters het plezier van volleybal te schenken.'

'En waarom? Omdat het een band schept en we samen aan een club werken, waar we samen willen aan bouwen.'

'Zonder deze onzichtbare kracht, zouden we als club niet kunnen overleven. Het is wat ons zo typeert.'

'Ik speel graag volley omdat enkele vriendinnen in de volleybalschool zaten en vroegen of ik ook wou komen proberen. Ik vond het meteen fijn.'
'Wavoc is dichtbij waar ik woon.'
'De wafelverkoop vind ik echt leuk. Dan gaan we met de oudere meisjes van deur tot deur om zo wafels te verkopen.'
'Ik vind onze jeugdcoördinator Maarten de leukste '

'Mijn grote droom is ooit met de Yellow Tigers naar de Olympische Spelen te gaan!'

Eline, 11 jaar

'Mijn vrienden speelden volleybal, dus ging ik ook eens proberen. Volleybal is echt een topsport waar ik me goed voel.'
Ik speel hier bij Wavoc omdat dichtbij is.'
De interclubtoernooien zijn het leukste. Dan ik kan tegen mijn vrienden spelen en hier veel van leren.'
'Ik ga soms naar de 1ste ploeg kijken en ben dan vooral fan van Rik, Ilias en mijn trainers Kevin en Dieter.'

'Ik wil later bij de Red Dragons spelen.'

Stef, 11 jaar

'Ik speel graag volleybal omdat ik het een leuke sport vind en ik hier veel vrienden heb.'
Wavoc is dichtbij en mijn vriendinnen spelen hier ook volleybal.'
'Alles is zo leuk bij Wavok.'
'De U13 meisjes zijn de leukste van de club!'

'Mijn superdroom is dat ik steeds zeer veel plezier zal blijven hebben aan deze sport en dat ik later op zo'n hoog mogelijk niveau kan spelen.'

Nina, 11 jaar

Het is de bedoeling om binnen enkele jaren met onze talentvolle jeugd te kunnen meedraaien op provinciaal niveau zowel bij de mannen als de vrouwen.

Een belangrijke doelstelling is de komende jaren ons vrijwilligersbeleid meer vorm geven.'

De mooiste gelukte uitdaging

'Enkele jaren geleden zijn we gestart met een vernieuwde jeugdwerking. Twee jeugdcoördinatoren hebben de jeugdvisie hertekend. Een jeugdcharter behoort nu ook tot het pakket van ons beleid. De jeugdtrainers krijgen begeleiding en interne opleiding. De ouders ondersteunen de werking, zodat trainers en assistent-trainers zich volledig kunnen toeleggen op de uitbouw van het sportieve.'

Dé droom van de club

'De eigen jeugd laten doorstromen naar onze seniorenploegen, is waarschijnlijk een klassieke droom van elke vereniging die een goede jeugdwerking verzorgt. Onze hoop is ook om met mannen- en vrouwenploeg op provinciaal niveau mee te draaien.

Al enkele jaren proberen we om zo hoog mogelijk te eindigen in de bekercompetitie. We organiseren hiervoor specifieke trainingen. We

'Zonder deze onzichtbare kracht, zouden we als club niet kunnen overleven.Het is wat Wavoc zo typeert.'

hebben al enkele halve finales en finales mogen spelen. Er wordt voor veel ambiance gezorgd door de supporters. Zeker de moeite waard om te mogen dromen dat we eens een finale mogen winnen….' Dus dat is dé droom van onze club!

Tekst verzameld door Luc De Leenheer